

PROFESORUL G.G. LONGINESCU

“Numai prin știință și credință
România mare va deveni și România tare”

G.G. Longinescu

G.G. Longinescu
profesor
(1869-1939)

S-a născut la Focșani în anul 1869. A fost profesor secundar la Liceul “Sf. Sava”. Longinescu a funcționat, un timp, ca asistent la cursul de chimie neorganică, ținut de doctorul Istrati între anii 1902-1906, calitate în care începe să predea un curs de chimie generală. Felul în care se achita de sarcinile sale didactice îi aduce promovarea în anul 1906 în funcția de profesor agregat de chimie neorganică la Universitatea bucureșteană. A lucrat în laboratorul lui Emil Fischer sub îndrumarea cunoscutului savant german W. Traube. Teza sa de doctorat intitulată “Despre acizii aminici din seria alifatică” s-a bucurat de o serioasă apreciere a forurilor științifice.

G.G. Longinescu a lăsat și o serioasă contribuție proprie pe frontul didactic prin cărțile pe care le-a scris, cursuri și manuale. “Cursul metodic de chimie și mineralogie” scris inițial de el în colaborare cu Istrati, reeditat și adus la zi, prin neobosita sa grijă, de-a lungul multor ediții, a fost unul dintre manualele de căpătâi în didactica chimică românească din școlile secundare. De asemenea, “Cursul de chimie neorganică” predat studenților din anul întâi al Facultății de Științe din București, s-a bucurat de o unanimă și largă apreciere. A scris în anul 1929 o excepțională carte de “Analiză calitativă” – Editura Copuzeanu 1929, după care s-au instruit generații de studenți. A reeditat-o prof. dr. doc. George Emil Baiulescu în anul 2000 după un exemplar pus la dispoziție de autorul acestor rânduri. Este și astăzi, o carte bună, ceea ce este incredibil ca o carte științifică să fie bună după o sută de ani. “Cursul metodic de chimie și mineralogie” a fost tradus în limba franceză și a fost reeditat în 17 ediții. Cine a mai realizat astfel de performanțe? A mai scris un “Curs de chimie analitică (1914-1919).

Împreună cu Gheorghe Țițeica a înființat revista "Natura" (1905). Preocupările sale de răspândire a culturii științifice în masele largi au determinat rodnică sa colaborare la această revistă, mai mult de 25 de ani.

G.G. Longinescu a scris articole despre Petru Poni, Istrati și Teclu, precum și multe articole de popularizare a științei, într-un stil bogat, clar și vibrant.

Generații de studenți au fost pregătiți pentru a conduce școlile statului, în laboratoare și în industrie.

În laboratorul de chimie anorganică au lucrat peste 2.000 de studenți dintre care, cel puțin 12 au fost profesori universitari, mai multe sute au fost profesori de liceu, foarte mulți au fost ingineri în fabrici, chimiști în laboratoarele Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Finanțelor sau cele particulare.

G.G. Longinescu a publicat 9 lucrări privind temperatura de fierbere a lichidelor organice, a polimerizării corpurilor organice și anorganice, asupra stabilității corpurilor și asupra constantelor lor fizice.

Gheorghe G. Longinescu a stabilit în anul 1901 "Relația asociațiilor moleculare", care pune în legătură temperaturile de fierbere, densitățile și numărul moleculelor ce alcătuiesc două corpuri considerate. În anul 1903 dă o nouă expresie acestei relații, care permite să se calculeze precis numărul atomilor unei molecule de lichid organic și gradul de asociere al lichidelor pure, se determină constanta care îi poartă numele și s-a elaborat o nouă formulă a legii lui Avogadro.

G.G. Longinescu a publicat 17 lucrări, majoritatea în domeniul chimiei analitice în colaborare cu Dr. Gabriela Chaborschi, Dr. G.P. Teodorescu, I.N. Longinescu, C.N. Theodosiu, Eufrosina Petrescu, Margareta N. Bădescu, Th.I. Pirtea. Lucrările respective se referă la recunoașterea acidului clorhidric în prezența altor acizi halogenați, la recunoașterea calciului în prezența bariului, la separarea metalelor din grupa a III-a, la experiențe de curs, la dozarea halogenilor. Longinescu a perfecționat și metodele de analiză gravimetrică în chimie, ajungând la concluzii care după cunoscutul savant francez A. Boutaric reprezintă "unul dintre cele mai mari progrese realizate în acest domeniu de o sută de ani".

Prof. dr. G.G. Longinescu a făcut doi doctori în chimie, pe Theodor Pirtea și Gabriela Chaborschi.

G.G. Longinescu a fost un înflăcărat Patriot, un mare iubitor de Neam și de Limbă românească.

Prof. dr. G.G. Longinescu a fost membru corespondent al Academiei Române.

A ajuns până la noi o excepțională experiență de curs, printr-un șef de lucrări al său, excepțional și el, C.N. Theodosiu, care îi pregătea experiențele. Se prezenta clorul. Gazul respectiv se prindea într-un cilindru. Longinescu scria pe o foaie de hârtie: "Dușmanii poporului". O introducea în cilindru cu clor și dușmanii poporului nu rezistau în clor, scrisul dispărea. Apoi scotea din buzunar ziarul "Românul" și introducea titlul său în clor. Titlul ziarului nu dispărea. Longinescu exclama: "Românul nici în clor nu piere".

La deschiderea anului școlar, Longinescu aducea cărțile, o balanță și greutate. Pune cărțile într-un platan și căuta să echilibreze balanța cu greutate. Nu-i ajungeau greutățile. Longinescu exclama: "Chimia este o știință grea, nu-i ca fiește ce știință"!

G.G. Longinescu nu a colaborat cu Ștefan Minovici la construcția Institutului de Chimie din Splaiul Independenței nr. 89. El era de părere ca mai întâi să utilăm laboratoarele și apoi să construim un nou local. Laboratorul său din curtea Facultății de Chimie ni-l prezintă pe prof. Longinescu, Theodor Pirtea și Gabriela Chaborschi în mijlocul studenților, toți în halate albe. Am văzut scris pe o carte a lui Longinescu, de mâna lui, expresia: "Nu mi-a ajutat Dumnezeu să construiesc Facultatea de Chimie fără politică". Ceea ce prof. Ștefan Minovici a făcut cu multă dăruire, a căzut la cutremurul din anul 1977, datorită încălcării clădirii la etajul III cu mese de beton de către Catedra de Chimie Analitică. Inginerii constructori ai Universității au fost absenți. Ei nu au intervenit când acești chimiști nu știau ce fac.

G.G. Longinescu a murit după o viață de muncă încordată și chinuitoare luptându-se cu lipsurile laboratoarelor sale neînregistrate, dar mai cu seamă cu lipsa celui mai necesar simț al omului, al cărturarului și mai ales al chimistului: vederea.

S-a retras la pensie pe ziua de 1 octombrie 1938 cu aureola de mare savant și ilustru profesor, pe care a meritat-o pe deplin.

S-a stins în seara Vinerii Mari în vârstă de 70 de ani.

Pe mormântul acestui mare Patriot stă scris: "Care nu a luat din drepturile nimănu și din drepturile lui a dat la alții".

Prof. dr. doc. Dumitru Negoiu